

[Anders Andersen.]

udtryk for, at den kornordning, som lovforslaget indeholder, er en dårlig — lad mig bruge udtrykket — planøkonomisk foranstaltning. Jeg er enig med de ærede ordførere i at beklage, at det ikke var muligt under de førte forhandlinger at nå frem til den kornordning, som man også fra svineslagteriernes side gerne så gennemført; det ville netop have løst nogle af de problemer, som vi står i med hensyn til en voldsom udvikling af brødkornsarealerne. Men jeg understreger, at under forligsbestræbelserne har man ikke kunnet nå frem til en ordning, som efter min opfattelse ville have været betydelig mere betryggende for det danske landbrug.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh ønskede ikke at bytte med mig. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at jeg har ikke noget som helst ønske om at blive byttet med nogen i den givne situation, så det ærede medlem skal blive forskånet derfor. Men det forbavser mig i øvrigt lidt, at man i den givne situation ligesom stiller tingene lidt på hovedet. Det ærede medlem tager Garth-Grüner til indtægt for husmændenes synspunkt. Det turde være grænsen for de sammenligninger, det er muligt at drage. Jeg tror, der vil være en væsentlig forskel her.

Jeg har ikke ønsket og ønsker heller ikke under denne debat at gå ind i en polemik i forbindelse med de personlige udtalelser og angreb, der er fremsat. Jeg har for øvrigt heller ikke ønsket det under den konflikt, som har været løbende. Det har været min ganske bestemte opfattelse, at det afgørende i den situation, vi stod i, var at finde frem til en lovgivning, som kunne tjene det danske landbrugs interesser. Det ville være en stor lykke for dansk landbrug, hvis man under de ændrede markedsvilkår, som vi formodentlig — må jeg sige: forhåbentlig — inden længe vil komme til at stå over for, igen vil skabe baggrund for et frit erhverv på landbrugsområdet, et erhverv, der vil kunne klare sig i den frie konkurrence uden statens medvirken. Jeg er helt sikker på, at disse betragtninger ligger fuldt på linje med hele det danske landbrugs ønsker, og hvis det høje ting under den økonomiske og markedsmæssige udvikling vil bestræbe sig for og arbejde med på en lovgivning,

der tjener disse interesser, så vil man kunne vinde forståelse hos den enkelte landmand.

Jeg skal ikke her ved denne førstebehandling gå ind i en vurdering med hensyn til de enkeltheder, mange af ordførerne har været inde på, men kun understrege, at for mig har det været afgørende, at man gennem de forhandlinger, der har været ført, har været i stand til at skabe i hvert fald nogen forbedring i landbrugets økonomiske forhold.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg tror, at mange i Danmark har lært en hel del i den sidste uges tid, om ikke direkte lært en hel del, så i hvert fald forstået en hel del. Sådan kan det jo gå her i livet, at man i en lille uges tid, når omstændighederne i øvrigt er til det, og hvis man altså vil tage ved lære, hvis man vil prøve at forstå, hvad det er, der finder sted omkring os og iblandt os, kan lære at forstå lige så meget — men desværre også lige så lidt — som det ellers kan tage år og dag at lære at forstå. Jeg tænker her på det hidtil uhorste, at meget store dele af dansk landbrug uden varsel har forsøgt at standse, ja, faktisk standsede meget vigtige livsforhold til alle ikke-landbrugere i dette land. En landbrugets produktionsstrejke, eller rettere afleveringsstrejke, har været en kendsgerning. Det siger sig selv, at en sådan strejke, hvor uvirkelig den end synes at måtte forekomme, ifølge sagens natur kun kunne lade sig praktisere i en meget begrænset tid. Men desværre er det samtidig sådan, at selv i en meget begrænset tid kan der ødelægges så forfærdelig meget. Jeg tænker her på forholdet mellem land og by og skal senere komme lidt nærmere ind herpå.

Vi, der i en årrække har beskæftiget os med samfundsproblemer, med politik, ved, at dansk landbrug og flertallet af dets repræsentanter her i folketinget sammen med de konservative altid har vendt det døde øre til, når det var arbejderne, der kæmpede for bedre kår, når det var arbejderne, der strejkede. De har stillet forslag og forespørgler i det høje folketing for at få lovligt varslede strejker tilendebragt ved lov, tilendebragt ved indgriben af regering og folketing mod arbejdernes vilje og mod arbejdernes frie og demokratiske stemmeafgivning — det har i almindelighed været